

บทที่ 6

การเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และ การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เค้าโครงเรื่อง

1. การเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างเต็มรูปแบบ
2. การเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างง่าย
3. การสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้
2. เพื่อให้ศึกษามีความคิดรวบยอดในการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ถ้านักศึกษามีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตั้งแต่เริ่มแรกแล้ว การเขียนรายงานการวิจัยก็จะเป็นเรื่องง่าย เพราะการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเพียงขั้นตอนของการเรียบเรียง การทำทุกขั้นตอนของการวิจัย ให้ผู้อ่านหรือผู้เกี่ยวข้องได้รู้เรื่องและเข้าใจสิ่งที่ครูหรือผู้ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ทำมาแล้ว ลักษณะการเขียนงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอาจจะเขียนให้มีระเบียบวิธีของขั้นตอนการวิจัยให้ครบโดยละเอียดอย่างเต็มรูปแบบของการเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป หรือนักศึกษาที่ยังฝึกใหม่และไม่มีเวลาในการสืบค้นหาข้อมูลมาอภิปรายเพิ่มเติมให้แก่งานวิจัยของตนเอง ก็จะเป็นวิธีการเขียนงานวิจัยแบบง่ายก็ได้

1. การเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบเต็มรูปแบบ

การเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างเต็มรูปแบบประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน หรือ 5 บท ดังที่ได้เขียนไว้ในบทที่ 1 หน้า 1-2

“การแก้ปัญหาท่องสูตรคูณไม่ได้ด้วยวิธีจัดประกวดร้องเพลงสูตรคูณ” “การเข้า
ความสนใจผู้เรียนด้วยวิธีเล่นเกมแข่งขันการตอบปัญหา”

2.2 ทำไมจึงคิดที่จะทำวิจัยเรื่องนี้

ก่อนที่จะมาตอบคำถามนี้นักศึกษาก็คงต้องผ่านขั้นตอนของการระบุปัญหา และการตั้งคำถามวิจัยในชั้นเรียนในบทที่ 2 มาแล้ว และนอกจากนี้ในบทที่ 3 ก็ยังได้บอกถึง วิธีการเขียนที่มาของปัญหามาแล้ว ดังนั้นการตอบคำถามข้อนี้ก็เท่ากับว่านักศึกษาได้ ทบทวนว่า สภาพปัญหาที่นักศึกษาพบมีอะไรบ้าง ปัญหาเหล่านี้มีที่มาที่ไปที่พอจะเป็นไปได้ เป็นอย่างไร และวิธีแก้ปัญหามีวิธีและวิธีใดน่าจะดีที่สุดเพราะเหตุใด ภายใต้สภาพแวดล้อม และภูมิหลังของผู้เรียน การตอบคำถามย่อย ๆ เหล่านี้ทำให้สามารถตอบคำถามได้ว่า ทำไม จึงคิดทำวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งก็คือการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตัวอย่าง

จากการที่ผู้วิจัยได้รวบรวมสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยเข้า
กลุ่มเพื่อนผู้วิจัยด้วยกัน ทำให้สรุปประเด็นปัญหาใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนมากจะคุยกันเองระหว่างผู้สอน
2. ไม่ให้ความร่วมมือกับครูในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ไม่นำอุปกรณ์การเรียนมา เช่น หนังสือ สมุด ปากกา ฯลฯ

จากปัญหาที่สรุปมานี้ เพื่อน ๆ ของเราในกลุ่มผู้วิจัย จึงช่วยกันระบุนสาเหตุ
ของปัญหาที่พอจะเป็นไปได้ว่า พวกเราซึ่งเป็นครูผู้สอนคงจะขาดเทคนิคการสอนที่จะโน้มน้าว
ให้ผู้เรียนหันมาสนใจเรียน และร่วมมือทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ได้ ดังนั้นพวกเรา
ซึ่งเป็นทั้งครูและผู้วิจัยจึงคิดวิธีที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ โดยปรับพฤติกรรมการสอนใหม่ที่นำ
คืนเด่นเร้าใจ ซึ่งก็มีหลายวิธี คือ

1. ให้เล่นเกมส์การแข่งขันการตอบปัญหา
2. ให้การเสริมแรงด้วยคะแนน
3. ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ร่วมกันทำกิจกรรม แล้วครูเข้าไป
ร่วมสังเกตและให้ข้อเสนอแนะที่ละกลุ่ม

เนื่องจากเนื้อหาที่สอนมีความหลากหลาย การแก้ปัญหาจึงอาจจะต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาที่สอนและภูมิหลังของผู้เรียน ดังนั้นในกลุ่มผู้วิจัยของเราซึ่งเป็นครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่าจะเลือกวิธีแก้ปัญหาด้วยการให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันกันตอบปัญหา เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัยที่ชอบแข่งขัน

ด้วยปัญหาและวิธีแก้ปัญหาที่ในกลุ่มได้อภิปรายกันแล้วเห็นว่าเราควรมีการบันทึกผลของการแก้ปัญหาด้วยวิธีดังกล่าว เพื่อการปรับปรุงแก้ไขวิธีการแก้ปัญหาให้รัดกุม และประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเราผู้วิจัยจึงคิดว่าจะทำวิจัยภายใต้ชื่อเรื่องว่า “การแก้ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้เล่นแข่งขันการตอบปัญหา”

2.3 นักศึกษาจะแก้ปัญหด้วยวิธีการที่ระบุไว้ได้อย่างไร

การบอกวิธีการแก้ปัญหา ก็คือการบอกเป้าหมายของการดำเนินการวิจัยนั่นเอง

ตัวอย่าง

“จะแก้ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนด้วยวิธีการเสริมสร้างทางบวกกับผู้ตอบคำถามของครูได้” เมื่อเขียนอยู่ในรูปของวัตถุประสงค์การวิจัยก็จะเขียนได้ดังนี้

“วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สนใจเรียน ด้วยวิธีการเสริมแรงทางบวกกับผู้ตอบคำถามของครูได้”

“วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ประกวดร้องเพลงสูตรคุณในการแก้ปัญหาคำถามท่องสูตรคูณ”

“การแก้ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้เล่นแข่งขันตอบปัญหา”

“วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสนใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบให้เล่นแข่งขันตอบปัญหา”

2.4 ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยนี้มีอะไรบ้าง และมีนิยามเชิงปฏิบัติการว่าอย่างไร การตอบคำถามในข้อนี้ก็คือการเขียนระบุตัวแปรที่ศึกษา อันได้แก่ ตัวแปรต้น คือ วิธีการแก้ปัญหา และตัวแปรตามก็คือ ระดับปัญหาหรือระดับของผลลัพธ์ที่ได้จากวิธีการแก้ปัญหา

ตัวอย่าง

วิธีการให้เสริมแรงทางบวกกับนักเรียนที่ตอบคำถามของครูได้เป็นตัวแปรต้น ส่วนความสนใจของผู้เรียนเป็นตัวแปรตามหรือตัวแปรผลลัพธ์ที่เกิดจากตัวแปรต้น จากนั้นจึงนิยามตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้ วิธีการให้เสริมแรงทางบวกกับนักเรียนที่ตอบคำถามของครูได้ หมายถึง กระบวนการที่ครูใช้หรือไม่ใช้ในการแก้ปัญหาคำถามความสนใจในการเรียน โดยให้คะแนนแก่ผู้เรียนทันทีที่ผู้เรียนตอบคำถามของครูได้ ความสนใจในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนหยุดกิจกรรมต่าง ๆ มองหน้าครูในขณะที่ครูกำลังพูด อาจมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบคำถามคำตอบซึ่งกันและกันกับครู โดยมีช่วงเวลาไม่ต่ำกว่า 30 นาที แสดงว่ามีระดับความสนใจมาก และถ้ามีช่วงเวลา 10 นาทีขึ้นไปแต่ไม่ถึง 30 นาที แสดงว่ามีระดับปานกลาง และมีช่วงเวลาไม่ถึง 10 นาที แสดงว่ามีระดับความสนใจในระดับต่ำ

2.5 มีวิธีดำเนินการในการแก้ปัญหายังไง หรือมีวิธีดำเนินการวิจัยอย่างไร การตอบคำถามนี้ก็เพื่อต้องการให้ผู้วิจัยเขียนรายละเอียดสื่อความให้ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้อ่านงานวิจัยได้ทราบถึงรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัย อาจจะเขียนเป็นข้อๆ เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจ นักศึกษาคงได้ฝึกเขียนวิธีดำเนินการวิจัยมาแล้วในแบบฝึกปฏิบัติท้ายบทที่ 4

2.6 นักศึกษามีวิธีเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์อย่างไร

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นส่วนหนึ่งของการเขียนวิธีดำเนินการวิจัย แต่จะมีส่วนเพิ่มเข้ามาก็คือ การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ต้องเขียนในรูปของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งนักศึกษาจะต้องใช้ทักษะการเขียนสื่อสารนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูล เนื่องจากในบทที่ 5 นักศึกษาได้มีการฝึกปฏิบัติเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ดังนั้นในหัวข้อนี้จะเสนอแนะวิธีนำเสนอผลการวิเคราะห์ ซึ่งมีหลายรูปแบบดังนี้

2.6.1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยความเรียง ซึ่งนักศึกษาต้องอาศัยทักษะการเขียนสื่อความให้ผู้อ่านได้เข้าใจว่าผลของการวิจัยของเรานั้น มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง

ตัวอย่าง

“ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ นักเรียนจำนวน 4 กลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของครู เพราะไม่สนใจในการเรียน เมื่อครูได้นำวิธีการให้นักเรียนแข่งตอบปัญหาเป็นกลุ่ม ๆ มาใช้พบว่า ในวันแรกมีนักเรียนเพียง 1 กลุ่ม ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย หันมาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหา ต่อมาในวันที่ 2 มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหันกลับมาสนใจเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 3 กลุ่ม และในวันที่ 3 ก็พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 กลุ่ม หันกลับมาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียน”

2.6.2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตาราง

การใช้ตารางในการนำเสนอผลการวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้อ่านงานวิจัยเข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูลมากขึ้น เพราะการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางมักจะนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ

ตัวอย่างการนำเสนอ

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมสนใจการเรียน			
ครั้งที่	จำนวนนักเรียนที่สนใจ (จากนักเรียนทั้งหมด 40 คน)	คิดเป็นร้อยละที่สนใจ ในการเรียน	อัตราการเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ
1	20	50	-
2	35	87.5	75
3	40	100	100

2.6.3 นักศึกษาจะสรุปผลการวิจัยอย่างไร

การสรุปผลการวิจัย เป็นการตอบคำถามวิจัยหรือตอบคำถามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะไม่มีการแสดงรายละเอียดเหมือนกับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นการเขียนสรุปผลการวิจัยจึงต้องสั้นและชัดเจน ดังตัวอย่าง

ผลจากการใช้การสอนแบบเล่นเกมส์แข่งขันการตอบคำถามในวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องการบวกลบเศษส่วน พบว่า นักเรียนมีความตื่นตัวให้ความสนใจกับการเรียนมากขึ้นแม้ในตอนแรกครูจะคุมเกมส์ไม่ค่อยได้ ความสนใจก็เพิ่มขึ้นจากเดิมเพียงเล็กน้อย คือ 10 เปอร์เซ็นต์จากนักเรียนเดิมที่สนใจเรียน 50 เปอร์เซ็นต์ แต่ในช่วงต่อมาครูได้มีการวางแผนกำหนดข้อตกลงและกติกาเพิ่มขึ้นพร้อมทั้งให้การเสริมแรงด้วยคะแนนเป็นกลุ่ม เขียนไว้บนกระดาน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเพิ่มขึ้นถึง 100 เปอร์เซ็นต์

2.6.4 นักศึกษามีข้อเสนอแนะอะไรสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ และสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3. การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ผู้เขียนได้พบบทความของ นางลักษณ วิรัชชัย (2548) ได้เขียนถึงการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจึงทำให้เกิดข้อคิดที่ว่า เมื่อนักศึกษาในกลุ่มที่ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเรื่องเดียวกัน แต่นักศึกษาแต่ละคนได้นำวิธีการแก้ปัญหาไปใช้กับกลุ่มนักเรียนคนละห้อง คนละชั้นเรียน และคนละโรงเรียน และผลที่ได้ก็มีความแตกต่างกันเพราะทำภายใต้บริบทที่ต่างกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงคิดว่าหลังจากที่นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มได้นำวิธีการแก้ปัญหาอย่างเดียวกันไปใช้แล้ว น่าจะนำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยได้อีก 1 เรื่อง เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่จะนำเอาวิธีการแก้ปัญหาไปใช้ ได้เห็นผลของการวิจัยภายใต้บริบทที่แตกต่างกันออกไป

การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนค่อนข้างง่ายกว่าการสังเคราะห์งานวิจัยทั่วไปที่ต้องอ้างอิงงานวิจัยเรื่องเดียวกันหลาย ๆ เล่ม แล้วนำมาวิเคราะห์หาผลสรุปโดยรวม โดยมีสูตรการประมาณค่าขนาดอิทธิพลและค่าสัมประสิทธิ์จากงานวิจัย แต่การวิจัยสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ไม่มีการคิดคำนวณประมาณค่าสถิติดังกล่าว แต่ต้องอาศัยการเขียนอย่างวิเคราะห์แยกแยะประเด็นของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแต่ละเรื่องแล้วเขียนสรุปสาระงานวิจัย แต่ละเรื่องให้มองเห็นข้อเหมือน และข้อแตกต่างของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

ผู้เขียนได้นำขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ที่นางลักษณ วิรัชชัย (2548) ได้เสนอไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่สำคัญในการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการ คือ ขั้นตอนการดำเนินการสังเคราะห์ ได้แก่ การศึกษารายงานการวิจัย การบันทึกข้อมูล และการสรุปสังเคราะห์ ใน การศึกษารายงานการวิจัยอาจดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยของ Freeman (1998) ในการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการอิงกรอบความคิดในการอ่านรายงานการวิจัย การศึกษาและการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยของนักวิจัยอื่น ๆ ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอน what-why-where-who-how-when และ so when ดังรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ขั้นตอนที่ 1 อะไร (what)? การระบุเป้าหมายของการวิจัย ปัญหาวิจัย
- ขั้นตอนที่ 2 ทำไม (why)? การระบุเหตุผล ความจำเป็น และความสำคัญ
ของงานวิจัย
- ขั้นตอนที่ 3 ที่ไหน (where)? การระบุสถานที่ หรือพื้นที่ที่ใช้ในงานวิจัย
- ขั้นตอนที่ 4 ใคร (who)? การระบุตัวผู้มีส่วนร่วม และบทบาทในงานวิจัย
- ขั้นตอนที่ 5 อย่างไร (how)? การระบุวิธีการรวบรวม วิเคราะห์ และผลงานวิจัย
- ขั้นตอนที่ 6 เมื่อไร (when)? การระบุช่วงเวลา หรือกำหนดการดำเนินงานวิจัย
- ขั้นตอนที่ 7 แล้วทำอะไร (so what)? การระบุงาน (action) ที่ทำต่อเนื่องเพื่อ

พัฒนางาน

สำหรับการบันทึกข้อมูลหรือสาระที่ได้จากงานวิจัยปฏิบัติการแต่ละเรื่องทำได้เป็นสองแบบ แบบแรกสำหรับกรณีที่เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวนไม่มากนัก อาจทำเป็นตารางสรุปง่าย ๆ เพื่อสังเคราะห์โดยนักวิจัย แบบที่สองสำหรับกรณีที่เป็นการสังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 20-30 เรื่อง ซึ่งการทำตารางสรุปไม่สะดวก นักวิจัยอาจบันทึกข้อมูลลงการ์ด เรื่องละ 5-10 การ์ด ตามประเด็นที่จะสังเคราะห์ เมื่อนำการ์ดแต่ละใบที่บันทึกสาระจากงานวิจัยทุกเรื่องมาสังเคราะห์จะทำได้สะดวกกว่าการใช้ตาราง แบบที่สามสำหรับกรณีที่เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวนมากเป็นร้อยเรื่อง และนักวิจัยมีความรู้ในการใช้สถิติวิเคราะห์ อาจทำแล้วลงรหัสข้อมูลเพื่อบันทึกข้อมูลสร้างไฟล์ข้อมูลในคอมพิวเตอร์ แล้วใช้สถิติวิเคราะห์ในการสังเคราะห์งานวิจัยต่อไป ในที่นี้ขอเสนอตารางสรุปสาระจากงานวิจัยเป็นตัวอย่างดังนี้

ตารางสรุปสาระจากงานวิจัย

ข้อมูล	ลดา	บุญมี	สุชาติ	นภัส	จรง
ปัญหาวิจัย - ตัวแปรตาม	การเขียน	ออกเสียง ร	แก้งเพื่อน	การคุณ	การเขียน
- ตัวแปรต้น	ทำซ้ำ ๆ	ฝึกทุกวัน	ทำสัญญา	ฝึกทุกวัน	เรียงความ
ทำไมจึงทำ	มีปัญหา	พูดไม่ชัด	ไม่เรียบร้อย	เด็กสอบตก	เด็กสอบตก
ทำที่ไหน	ป. 2	ป. 1	ป. 4	ป. 4	ป. 3
ทำอะไร - จำนวนเด็กมีปัญหา	12 คน	20 คน	3 คน	5 คน	7 คน
- อุปกรณ์ที่ใช้	แบบฝึก	ไม่มี	สัญญา	ไม่มี	แบบฝึก
- จำนวนวันที่ทดลอง	15 วัน	30 วัน	7 วัน	25 วัน	30 วัน
- จำนวนเด็กที่แก้ปัญหาได้	10 คน	18 คน	3 คน	5 คน	5 คน
ทำเมื่อไร	พค.	มีย.	พค.	สค.	มีย.
กิจกรรมต่อเนื่อง	ติดบอร์ด	เสนอที่ประชุมครู	ไม่มีระบุ	พิมพ์เผยแพร่	พิมพ์เผยแพร่

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปสังเคราะห์ได้ว่า จากงานวิจัย 5 เรื่อง เป็นงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนในกระบวนการเรียนของนักเรียน 4 เรื่อง และเป็นงานวิจัยแก้ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ทำให้ชั้นเรียนวุ่นวายหนึ่งเรื่อง เรื่องที่ศึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการออกเสียง ร ไม่ชัด การเขียนคำผิด การเขียนเรียงความไม่ถูกต้อง การคูณเลขผิด และการชอบแก้งเพื่อน สำหรับวิธีการแก้ปัญหาที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 5 เรื่อง เป็นการใช้กลวิธีการฝึกให้ทำซ้ำ ๆ กันจนสามารถแก้ปัญหาได้ รวม 4 เรื่อง และใช้กลวิธีการทำสัญญาว่าจะไม่แก้งเพื่อนอีก 1 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหาการเรียนการสอนสามารถทำได้สำเร็จในช่วงเวลา 15-30 วันโดยสามารถแก้ปัญหาในตัวเด็กนักเรียนได้เกินกว่าร้อยละ 80 งานวิจัยทั้งหมดทำในช่วงภาคต้น การดำเนินการต่อเนื่องส่วนใหญ่เป็นการเผยแพร่โดยการพิมพ์ ติดบอร์ด และเสนอในที่ประชุม

นอกจากนี้ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2548) ยังได้นำตัวอย่างของการเขียน รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) ดังนี้

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อพัฒนาการแก้ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนและปัญหาการเรียน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ในช่วงภาคเรียนที่ผ่านมา นักเรียนในห้องเรียนของฉันมีปัญหาเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนหลายคนและหลายแบบ นักเรียนที่เรียนอ่อนหลายคนมีปัญหาทางการเรียนคณิตศาสตร์และภาษาไทย ฉันได้ใช้วิธีการแก้ปัญหา และสามารถแก้ปัญหาได้ผลอย่างดี และได้เขียนเป็นรายงานวิจัยไว้ทุกครั้งที่แก้หรือลดปัญหาได้ ในตอนปิดภาคเรียนฉันนำงานวิจัยในชั้นเรียนมาอ่านทบทวนและตั้งคำถามว่าในการแก้ปัญหาแต่ละครั้ง ฉันได้ใช้วิธีการอะไร ประสบความสำเร็จต่างกันหรือไม่

ข้อมูลสำหรับการวิจัย

ข้อมูลสำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้เป็นรายงานวิจัยของฉันรวม 8 เรื่อง ในจำนวนนี้เป็นงานวิจัยแก้ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน 5 เรื่อง คือ นักเรียนของแกล้งเพื่อนเวลาเรียน ทำไมคุยเสียงดัง วิธีการแก้นิสัยการส่งการบ้านไม่ตรงตามกำหนดเวลา เพื่อนช่วยเพื่อนเปลี่ยนนิสัยเอาเปรียบเพื่อน และงานวิจัยเพื่อลดการพูดปดของนักเรียน รายงานวิจัยอีก 3 เรื่อง เป็นการแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน คือ การออกเสียง ร และ ล ไม่ชัดเจนไม่ถูกต้อง รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจวิธีการบวกจำนวนนับ และรายงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเรื่องการท่องสูตรคูณไม่ได้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ฉันอ่านบททวนและจัดแยกประเด็นวิธีการแก้ปัญหาที่ฉันใช้ในงานวิจัย ทั้ง 8 เรื่อง โคนทำการวิเคราะห์แยกตามหลักการ วิธีการ จำนวนนักเรียนที่มีปัญหา จำนวนนักเรียนที่สามารถแก้ปัญหาได้ และระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการแก้ปัญหา จากนั้นจึงเปรียบเทียบผลที่ได้และนำเสนอข้อค้นพบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้ง 5 ประเภท มีจำนวนแตกต่างกัน นักเรียนที่ชอบคุยเสียงดังมีจำนวนมากที่สุด คือ 9 คน นักเรียนที่ชอบเอาเปรียบมี 2 คน นักเรียนที่ชอบพูดปด ไม่ส่งการบ้านตามเวลา และแกล้งเพื่อน มีจำนวน 4, 6 และ 7 คนตามลำดับ วิธีการที่แก้ปัญหาที่ฉันใช้มีอยู่สองแบบคือ วิธีการพูดทำความเข้าใจกับนักเรียนที่เป็นปัญหาและทำความเข้าใจว่าถ้าเขามีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอีกจะลงโทษ หรือถ้าเขาไม่ทำพฤติกรรมนั้นอีกเลยเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์จะให้รางวัล โดยมีข้อแม้ว่าเขาต้องไม่ทำพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอีกเลย ถ้าทำจะต้องเอารางวัลที่ให้คืนมาด้วย สำหรับพฤติกรรมการเอาเปรียบไม่ยอมทำงาน มีการกำหนดให้นักเรียนทำงานในหน้าที่จนเสร็จเรียบร้อย ผลปรากฏว่าเรื่องการคุยเสียงดัง และการไม่ส่งการบ้านสามารถแก้ปัญหาได้ในระยะอาทิตย์เดียวโดยการให้รางวัล แต่การแกล้งเพื่อนต้องใช้เวลา 20 วันและใช้การลงโทษเพราะนักเรียนยังชอบแกล้งเพื่อนเวลาฉันเผลออยู่หลายวัน การพูดปดยังไม่สามารถแก้ได้แต่มีปัญหาลดลง

สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนมีนักเรียนที่ออกเสียง ร และ ล ไม่ชัดเจนอยู่ 9 คน นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเรื่องการบวกและทำการบ้านผิดทุกข้ออยู่ 3 คน นักเรียนที่ไม่สามารถท่องสูตรคูณได้ 5 คน ฉันใช้วิธีเรียกนักเรียนที่มีปัญหามาพูดคุยและให้นักเรียนเสนอวิธีการที่จะแก้ปัญหา นักเรียนเสนอให้ใช้เวลาพักเที่ยงช่วงหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วมาเรียนเพิ่มเติม โดยฉันอธิบายให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง และนักเรียนฝึกปฏิบัติออกเสียง และการบวกจำนวนนับ ในเรื่องการท่องสูตรคูณวิธีนี้ไม่ได้ผลเพราะเวลาน้อยเกินไป ในที่สุดตกลงกันว่าจะให้เพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้เพื่อนนักเรียนมาคอยท่องสูตรคูณกับนักเรียนที่มีปัญหาทุกครั้งที่มีเวลาว่าง เมื่อนักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้มีการประกาศชมเชยและให้รางวัลเป็นสมุดนิทานที่ฉันทำขึ้นเอง ปรากฏว่าต้องใช้เวลา 18 วันจึงทำให้นักเรียนสามารถท่องสูตรคูณได้คล่อง และเพื่อนที่เป็นพี่เลี้ยงก็ท่องสูตรคูณได้ดีขึ้นด้วย ส่วนการออกเสียงตัว ร และ ล กับการบวกจำนวนนับสามารถแก้ปัญหาได้ใน 5 และ 9 วัน

ความคิดสะท้อน

สิ่งที่ฉันเรียนรู้ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ คือ การแก้ปัญหาที่ฉันใช้เป็นแบบเดียวกัน ฉันใช้หลักการให้รางวัลและการลงโทษ รวมทั้งการทำแบบฝึกซ้ำ ๆ กันจนเกิดความชำนาญ ฉันได้กลับไปทบทวนตำราจิตวิทยาและพบว่าหลักการที่ฉันใช้เป็นหลักการเสริมแรง (reinforcement) ซึ่งยังมีวิธีการอีกหลายแบบที่ฉันตั้งใจว่าจะลองใช้ในโอกาสต่อไป

อีกประเด็นหนึ่งที่ได้เรียนรู้ คือ นักเรียนส่วนใหญ่ของฉันเรียบร้อย นักเรียนที่เป็นปัญหาเป็นเด็กกลุ่มเดิมที่มีปัญหาทั้งปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนและปัญหาการเรียน เมื่อแก้ปัญหาเรื่องหนึ่งได้ ปัญหาอื่น ๆ ของเด็กคนนั้นก็ดูเหมือนจะแก้ไขได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ตอนปิดภาคเรียนฉันรู้สึกที่ห้องเรียนของฉันเรียบร้อยกว่าเมื่อตอนเปิดภาคเรียน

ครูมาลี

แบบฝึกปฏิบัติ

1. ให้นักศึกษาเขียนรายงานการวิจัยเรื่องที่นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติมาแล้วตั้งแต่บทที่ 2 ถึงบทที่ 5 โดยประกอบด้วยประเด็นหัวข้อดังนี้
 - 1.1 ชื่อเรื่อง
 - 1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 - 1.4 ตัวแปรที่ศึกษา และนิยามตัวแปรที่ศึกษา
 - 1.5 วิธีดำเนินการวิจัยหรือวิธีดำเนินการแก้ปัญหา
 - 1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.7 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ
2. ให้นักศึกษานำผลการวิจัยของตนเองมาเข้ากลุ่มตามสาขาวิชาเอกหรือตามสภาพปัญหาเดียวกัน เพื่อมาเขียนสังเคราะห์เป็นผลการวิจัยของกลุ่ม